

Ungdomsvise

Kom venner lader os betragte,
alt paa vore blide ungdomsår,
skønt vi det næsten ikke agte,
hvor snart de løber og forgår.
Derfor vi her med sang og spil
vore ungdomsdage nyde vil

2. Lader os hinanden i hænder tage
og slaa en dans saa let ikring,
ja sorrigs griller af hjertet jage,
og danse da så let omkring,
ja springe op med fryd i bryst,
med muntret sind og danselyst.

3. Når julehøjtiden til os monne stunde,
opmuntres vi ret allermest,
hvorpå vi alle med sang i munde
sjunger med fryd, som vi kan bedst,
thi da vi ret opmuntrede er
altid at have dansen kær.

4. Lader andre kun med fioliner
fornøje sig med deres dans,
jeg til den færøske dans vil trine,
thi den behager mine sans.
Langt heller jeg nu høre vil
en færøisk vise end deres spil.

5. Vore kæmpeviser og færøske kvæder,
de kan fornøje os så godt,
når jeg dem hører, de mig vist glæder,
skønt andre ad dem driver spot.
Fornøjeligt at høre er
vore forfædres idrætter.

6. Naar langt er imellem jul og faste,
det er for ynglinger stor lyst,
hver hellidagsaften til dansen haster
og danser der med fryd i bryst,
ja, længe ud paa nattetid
med saadant spil fornøje sig.

7. Så kommer da den lange faste
og bryder al vor dansetid,
skønt vi den ej af hue kan kaste,
den er fornøjelse saa blid.
Lad dadle dansen, hvo som vil,
den er dog et uskyldigt spil.

8. Farvel jeg dig nu her må byde
og skilles skal vi denne gang;
men om jeg dig engang skal møde,
så vil jeg møde dig med sang.
Jeg slutter så min vise her,
siger farvel med dansen kær.

Í Tættir V, s.373 sigur Marius Johannesen, at Jóan Peur á Fløtti, Vestmanna, yrkti vísuna, og Hammershaimb snøggaði hana. Jóan Petur arbeiddi sum lærari í Vestmanna frá 1839 og nøkur ár fram. Lagið er sum 'Vælkominir føroyingar her í vási.' jd.